

lønmodtagere, der umiddelbart kan gå ind i regelsættet og genkende *deres* rettigheder og *deres* muligheder for et bedre arbejdsmiljø. Derfor skal der i den kommende forenkling, regelsanering, måske også på det her område, tages brugerbriller på, og det skal gøres mere synligt, hvad der er lønmodtagerens rettigheder, og også, hvad der er lønmodtagerens forpligtelser – for selvfølgelig har lønmodtagerne også forpligtelser. Der er en forpligtelse til at tage værnemidler på, hvis de er der, og så skal man ikke rende rundt og lade være med at tage jernhandsken på på slagteriet nede i Ringsted, hvor hr. Poul Nødgaard har sin gang, kan jeg forstå, eller lade være med at tage høreværn på og sådan noget. Der er altså med andre ord et ansvar på begge sider af bordet, både hos virksomhederne og hos lønmodtagerne.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg selvfølgelig også glæder mig over, at der ikke er sat spørgsmålstegn ved de syv visioner. Jeg glæder mig også over, at arbejdsmarkedets parter står bag de syv visioner. Men jeg vil også godt sige her ved afslutningen af debatten om redegørelsen, at det er piskenødvendigt, at virksomhederne i højere grad lever op til deres ansvar i forhold til det samlede arbejdsmiljøapparat.

Det er faktisk sådan, at hovedparten af de ressourcer, der er i forhold til de forskellige arbejdsmiljøaktører, er organisationsstyrede og også organisationsfinansierede. Den del af arbejdsmiljøapparatet, som der politisk kan styres på, er den, der udgør den mindste faktor – det er nemlig Arbejdstilsynet, og det drejer sig om ca. 300 mio. kr., og det er i øvrigt ikke skåret ned, vil jeg gerne sige til fru Jette Gottlieb. Jeg har signaleret ved præsentationen af det her handlingsprogram, at jeg går efter at få en forøgelse af ressourcerne på omkring 10 pct. i finansåret 1997, og det håber jeg meget at vi, når vi når frem til december måned, vil se afspejlet i finansloven, for det tror jeg faktisk er nødvendigt.

Men det, der jo også er sagen, er, at arbejdsmiljøaktørerne på de områder, som er styret og finansieret af parterne, og hvor der jo altså er et budget på omkring 400 mio. kr., også skal bindes op på et ansvar, så de trækker i samme retning i forhold til at få realiseret de syv visioner.

Men tak for de gode meldinger, og tak også til de ordførere, som lidt utålmodigt stiller krav om, at nu skal der altså ske noget. Der sker faktisk en masse allerede. Jeg har i hvert fald et meget optimistisk syn på, at jeg vil møde et

positivt Folketing, når jeg til efteråret kommer tilbage med forslag til opstramninger, forenklinger og måske også samkøring på en lidt anden vis, end vi har det i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel nr. F 51:

Forespørgsel til arbejdsministeren:

»Hvordan agter arbejdsministeren konkret at få gennemført handlingsplanen »Rent arbejdsmiljø år 2005«?»

Af Anne Baastrup (SF), Aage Frandsen (SF) og Steen Gade (SF).

(Forespørgslen anmeldt 30/4 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/5 96).

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg skal oplyse, at afstemningen om eventuelle motiverede dagsordensforslag udsættes til tirsdag den 21. maj 1996.

Begrundelse

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi jo allerede fået lukket en del op for posen. Overskriften på vores forespørgsel er: Hvordan agter arbejdsministeren at få gennemført handlingsplanen »Rent arbejdsmiljø år 2005«? Nu har vi jo allerede brugt 3-4 timer på det. Men det kunne jo være, at ministeren havde mere i posen, for redegørelsen har jo ét hovedproblem på trods af sine mange gode og rigtige ideer og ord: Den mangler fundamentalt konkrete tiltag, hvor der er sat frister for tidsperspektivet og konkret beskrivelse af initiativerne.

Jeg vil tage et par eksempler. Der er jo ikke nogen, der kender til arbejdsmiljøproblemer, som er i tvivl om, at sikkerhedsorganisationen er arbejdsmiljøets svage led, det led, som i virkelighedens verden gør meget arbejdsmiljøarbejde usigeligt svært. Ministerens svar er i redegørelsen/handlingsplanen, at SIO-perspektivudvalgets anbefalinger skal gennemføres. Ingen kan være uenig i det, i hvert fald hvad angår de fleste af dem. Jeg kan forstå, at hr. Poul Erik Dyrlund er villig til at diskutere, om der er